

Единъ добръ старецъ, кой-то бѣше боленъ, пови-
калъ неговж-тжъ еще твждѣ младж женж, кога то дошелъ
на умирање и ѿ реклъ: любезна моя, ты видишь че азъ
вечъ щж умрж и че трѣба да те оставж; ако щещъ да умрж
благодаренъ то трѣба да ми сторишь едно добро: ты си
еще млада и безъ сомненіе ще се женишь. Защо-то азъ
знаж това, нщяхъ да не земашь Господина Ивана; поне-
же азъ ти обявямъ че азъ сжмъ былъ ревнивъ кжмъ него
и еще сжмъ; и ако ты това не мы се врещеш то щж умрж
неутѣшимъ. — Жена-та му отвѣщала: Душица моя! мољж
ти се не се грижи и разпусни-се за да умрешъ спокойно
понеже азъ те увѣрявамъ че ако и да искахъ да се женишь
за него не можяхъ го направи; зашто-то азъ вечъ сжмъ го-
дена за други го. Това като чю старецъ-тж, въздхнж джл-
боко и тутакси и умрѣ.

Старецъ	— vicillard (м)	Ревнивъ	— jaloux
Викамъ	— faire venir	Неутѣшенъ	— inconsolé
Младъ	— jeune	Врещамъ се	— promettre
Кога-то дошелъ	— étant près	Мољж-се	— supplier.
На умирање	— de mourir	Грижж-се	— s'affliger.
Любезна моя	— ma chère	Разпушамъ се	— se laisser
Оставямъ	— quitter	Спокойно	— tranquillement
Благодаренъ	— content	Увѣрявамъ	— assurer.
Добро	— grâce (ж)	Искамъ	— vouloir
Безъ сомненіе	— sans doute	Годенъ	— fiancé
Ужениамъ-се	— se marier	Вздхвамъ	— soupirer
Обявямъ	— déclarer	Далбоко	— profondement
		Умирамъ	— mourir.

Единъ младъ благороденъ боеринъ миновалъ покржж
едны гробища и видѣлъ тамъ много глжвы на умрѣли хора,
отъ кои то нѣкои были бѣли а други черни; тогава онъ
рекль на слуга-та си: Знаешь ли зашто едни тѣ глжви сж
бѣли а други-тѣ черни? — Не знаж отвѣщаль му слуга-
та. — Бѣли-тѣ сж, рекль боеринъ-тж, боерски глжви а чер-
ни-тѣ сж на орачи и селяни. — Малко время подиръ това слу-
чява се да мине пакъ сжщій боеринъ съ слугж-тж си по-
кржж еднж обѣсилницж дѣто также лѣжели много глжви на
мржтви хора и всички-тѣ были бѣли. — Тогава казва слу-
га-та на Господаръ-тж си: Господарю мой! тукъ лѣжатъ мно-
го боерски глави и ни една глжва нѣма на селяни и орачи.